

Commemoració del centenari del naixement del poeta Miquel Sola i Dalmau

Poema que va dedicar al nostre Barri

*Placeta de la Font Vella,
quin somriure tan folgat,
amb la flor que s'esbadella
dels arbres en l'enllosat!.*

*Placeta, badall que s'obre
de dos carrerons neulits;
avui, no ets minça i pobra;
de l'art lleuixes vestits.*

*Placeta, terme de ruta
d'aquells octubres llampants,
de jovenasa impol·luta,*

*on s'enllaçaven les mans
en sardana diminuta,
i ballaven els gegants.*

Miquel Sola i Dalmau

